

uvedená, že zmíněný les je označen mezníky, nenasvědčuje podle své povahy tomu, že tu jde o zahájený les podle § 174 II f) tr. zák. Příkop pak jen mělký a 30—35 cm široký lze — jak i napadený rozsudek uznává — překročiti a to dospělému člověku naprosto lehce. Lze přes něj odcizenou zvěř nebo dříví volně přenášeti, ba i na voze odvážeti. Příkop, který nepřekáží volné chůzi a jízdě do lesa a z něho a který proto není překážkou, již by pachatel musel překonávati s vynaložením aspoň nějaké námahy, nemůže vůbec přijíti v úvahu jako překážka ve smyslu zákonného ustanovení a není proto zahájením lesa podle § 174 II f) tr. zák. Taková překážka nemůže opodstatniti kvalifikaci podle téhož ustanovení. Lze tedy ve zjištěném činu obžalovaného shledati jen zločin nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 173 tr. zák. Je proto odůvodněna zmateční stížnost obžalovaného, již hořejší námitkou je uplatňován důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 10 tr. ř. (nikoliv i podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., jak zmateční stížnost uvádí). V důsledku toho je napadený rozsudek ve výroku o kvalifikaci podle § 174 II f) tr. z. zrušiti. Poněvadž při výměře trestu uznal nalézací soud za přitěžující dvojnásobnou zločinnou kvalifikaci, jež učiněným opatřením odpadá, je zrušiti rozsudek ten i ve výroku o trestu a trest znovu vyměřiti.

Čís. 4947.

Usnesení, jímž okresní soud sám rozhodl o udělení milosti, je absolutně zmatečné; zmatečnost ta je nezhojitelná; jeho zrušení podle § 33 tr. ř. nebrání ustanovení § 292 tr. ř., poněvadž, vydáno byvši orgánem naprosto nepřislušným, nemohlo usnesení nikdy nabýti právní účinnosti.

(Rozh. ze dne 14. března 1934, Zm II 52/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením okresního soudu ze Ždánicích ze dne 28. dubna 1932, jímž byl Josefu H-ovi prominut trest 48hodinného vězení, uložený mu rozsudkem ze dne 12. dubna 1929, byl porušen zákon v ustanovení § 411 tr. ř.; usnesení to se zrušuje a důsledkem toho pozbývá platnosti i obsah přípisu téhož soudu ze dne 4. dubna 1933.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu ve Ždánicích ze dne 12. dubna 1929 byl Josef H. odsouzen pro přestupek krádeže podle § 460 tr. zák., spáchaný odcizením dubu v ceně 30 z lesa u D., k trestu vězení na 48 hodin zotřeseného jedním postem a ztrátě práva volebního; obviněný odpykal trest od 9. do 11. května 1929. Dne 21. ledna 1932 podal obviněný ministerstvu spravedlnosti žádost, aby mu trest byl prominut; žádost ta postoupena okresnímu soudu ve Ždánicích k řízení podle § 411 tr. ř. Okresní soud, vyžádav si od okresního úřadu zprávu o chování obviněného, vydal usnesení ze dne 28. dubna 1932, že se žádosti Josefa H-e vyhovuje vzhledem na výsledek konaného vyhledávání, a vyrozuměl o tom také zemský úřad pro péči o válečné poškozence v Brně. K do-

tazu tohoto úřadu, zdali vzhledem k tomu, že podle uvedeného usnesení byl Josefu H-ovi prominut trest 48hodinného vězení, nastalo prominutím trestu také prominutí ztráty práva volebního, odpověděl okresní soud přípisem ze dne 16. prosince 1932, že ztráta práva volebního prominutím trestu uplynula. Josef H. podal pak dne 12. ledna 1933 kanceláři presidenta republiky žádost za prominutí ztráty práva volebního, hořejším rozsudkem vyslovené, cestou milosti; žádost ta byla ministerstvem spravedlnosti zaslána okresnímu soudu ve Ždánicích k řízení podle § 411 tr. ř.; okresní soud ji vyřídil poukazem: »viz referát ze dne 16. prosince 1932«. K opětovnému dotazu zemského úřadu pro válečné poškozence v Brně odpověděl okresní soud přípisem ze dne 4. dubna 1933, že usnesením okresního soudu ze dne 18. dubna 1932 (správně 28. dubna 1932) bylo žádosti Josefa H-e, podané dne 12. ledna 1932 (správně 21. ledna 1932) vyhověno, takže vzhledem k tomu pomíjejí následky odsouzení.

Oním usnesením okresního soudu ve Ždánicích ze dne 28. dubna 1932 byl zřejmě porušen zákon v ustanovení § 411 odst. 1 tr. ř., podle něhož prominouti nebo zmírniti trest přísluší presidentu republiky; okresní soud, když mu byla ministerstvem spravedlnosti zaslána žádost za milost, měl postupovati způsobem naznačeným v odst. 4 § 411 tr. ř., měl-li za to, že jsou zde důležité důvody pro udělení milosti; nesměl tedy sám o udělení milosti rozhodovati. Usnesení jeho je proto absolutně zmatečné, zmatečnost je nezhojitelná, usnesení to, pocházejíc od orgánu naprosto nepřislušného, nemůže nikdy nabýti ani moci práva ani účinnosti. Bylo proto podle §§ 33, 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo, a dlužno jen ještě podotknouti, že tomu, aby zrušeno bylo zmíněné usnesení okresního soudu ve Ždánicích, není na závalu ani ustanovení § 292 tr. ř., podle něhož výrok zrušovacího soudu nemá zpravidla účinku na obžalovaného; neboť usnesení to, pocházejíc — jak již uvedeno — od orgánu naprosto nepřislušného, nemohlo nikdy nabýti ani moci práva ani právní účinnosti, takže ani zrušení jeho nemůže mítí účinek v neprospěch obžalovaného.

Čís. 4948.

Ustanovení § 6 čís. 4 zák. o podm. ods. řeší jen případ, kde první trest byl uložen podmíněčně. Případ, že první trest byl bezpodmínečný nebo že byl dodatečně nařízen jeho výkon, v § 6 čís. 4 cit. zák. upraven není, a neplatí proň zásada, že oba tresty musí sdíleti stejný osud co do podmíněčnosti nebo nepodmínečnosti.

(Rozh. ze dne 15. března 1934, Zm I 262/33).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 22. listopadu 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 201 a) tr. zák. a zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž